

MOS CRACIUN

Mos Craciun cu barba alba, Mos Craciun cu traista plina,
Vechi stapan atat de darnic al copilăriei mele,
Azi la noi in sat te-asteapta toata casa cu lumina,
Cu colinde si cu cantec si cu crai cetati de stele.

Tu te furisezi in taina pe la fiecare poarta
Cu pasirea ta tiptila nu lasi urme pe zapada,
Dar te simte-ntreg cuprinsul oropsitilor de soarta,
Cand lasi binecuvantarea peste capul lor sa cada.

Tu cobori si sara asta, tu cobori ca totdeauna,
Pe pamantul greu de rele, sol batran de ganduri bune,
Si-nvesmanti cu-n val de pace razvratirea-nviforata...
Cum te-asteapta-n sat la mine!...Du-te, du-te, Mos Craciune...

De nu-ti este peste mana treci si pe la casa noastra,
Biata mama-ngandurata azi e singura la masa,
Tu macar o raza-n suflet ii trimite pe fereastra,
Cand vezi neatins si vinul si colacul de pe masa.

Apoi pleaca, Mos Craciune... pe oriunde-si duce darul
Batraneasca si cinstita si curata noastra lege;
Numa-n lumea mea straina nu-ncerca sa treci hotarul,
Caci si inima si casa ti-s inchise-aici, mosnege!...

Octavian Goga